

[Glistrup]

Så sent som i januar måned siger man, at det kommer i god tid før 1. marts, og så kan man rigeligt nå at få det færdigt til 1. marts, for vi har jo set i juni måned, hvordan den slags forslag kan gennemføres på en uges tid eller to. Efter at regeringen havde brudt sine løfter gang efter gang efter gang efter gang efter gang, så var det, at Fremskridtspartiet måtte gribe til fortvivlelsens selvhjælp og fremsætte det forslag, som vi nu har til behandling. Det er bestemt ikke os, der har presset på, men disse stationer har løfte om, at de fra 1. marts straffrit kan sende reklamer, og behandlingen her i Folketinget må i hvert tilfælde føre til, at de, der sender reklamer fra den 1. marts, også får lov til at gøre det straffret.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Man kan jo spørge sig selv, hvad egentlig formålet er med lokal-tv. Er det formålet, at erhvervslivet skal have endnu en kommunikationsmulighed? Ja, nikker hr. Glistrup. For os er formålet, at det skal være en ny mulighed for folk for at kommunikere og snakke sammen om lokale synspunkter. Derfor tager vi det roligt. Vi har den holdning, vi altid har haft til det her.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at selvfølgelig skal en regering holde sine løfter, det er da klart. Jeg har ikke læst det, som om man havde lovet endeligt, at der skulle være sket en lovliggørelse af reklamer. Jeg har læst det, som om man har sagt, at man ville prøve at afklare tingene inden den 1. marts.

Når vi taler så meget om retsbevidsthed, eller hvad det nu er, vi taler om, vil jeg godt spørge, hvordan det er med befolkningens retsbevidsthed med hensyn til den sidste paragraf i Fremskridtspartiets forslag, om, at hvis man er begyndt at sende reklamer fra 1. marts, selv om loven ikke er færdigbehandlet eller i hvert fald ikke trådt i kraft, så kan man gøre det; det gør ikke noget, selv om loven f.eks. først træder i kraft den 1. maj. Kan man bære sig sådan ad med lovgivning, hvis man vil tages alvorligt?

(Kort bemærkning).

Behnke (FP):

Det er næsten til at få tårer i øjnene, når fru Ingerlise Koefoed herfra forsvarer regeringen og det forligsbrud, som regeringen jo rent fak-

tisk har foretaget. Til orientering for fru Ingerlise Koefoed, men selvfølgelig ikke mindst for regeringen, er det ikke et spørgsmål om, at der bare skulle være fremsat et lovforslag inden 1. marts. Der står klart og utvetydigt, at reklamer i lokal-tv gøres lovlige pr. 1. marts 1989. Det betyder, at enhver lokal-tv-station, som ellers har sendetilladelse osv. i orden, pr. 1. marts 1989, hverken før eller siden, kan begynde at sende reklamer. Det undrer mig, at SF i denne forbindelse føler anledning til at forsvare regeringen.

(Kort bemærkning).

Helge Mortensen (S):

Der er noget ved fru Ingerlise Koefoeds indlæg, som undrer mig. Jeg ved ikke rigtig, hvad der er sket i sommerens løb. Enten må det være sket i SF, eller også må det være sket i den øvrige del af Folketinget. Jeg havde den opfattelse, at SF faktisk var enig med alle andre partier om, at vi burde have samtidighed på lokalradio- og -tv-området. Jeg har en erindring om, at SF var enig med de øvrige partier om, at det er uholdbart, at der ikke kommer finansiering på lokalmedieområdet, og at vi faktisk skylder et svar på det område.

Så undrer det mig, at Kulturudvalgets formand er så helt uimponeret af det samråd, der var med daværende kommunikationsminister H. P. Clausen, hvor det var tydeligt, at regeringspartierne skrev det, de skrev, fordi de var meget sikre på sig selv og deres minister og på det forhandlingsforløb, der havde været – ikke alene med Fremskridtspartiet, men også med os – om, at nu måtte tv-stationerne også med, at de ikke kunne komme med lige nu, men de skulle komme med 1. marts. Det var faktisk først efter, at tingene begyndte at trække i langdrag, at det begyndte at undre mig, hvor det forslag overhovedet kom fra, og jeg forstår, at det har Kulturudvalgets formand ingen skrupler med i forhold til de meldinger, vi her fra huset sender ud til omverdenen. Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

SF's ordfører spørger, hvordan Fremskridtspartiet har det med forholdet til retsbevidstheden, når vi siger, at folk ikke skal straffes, hvis de sender reklamer fra og med den 1. marts 1989.